

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 12.

V Ptuj v nedeljo dne 21 marca 1909.

X. letnik.

Vojska?!

V naslednem podamo zanimivejše vesti zadnjih dni:

London 13. Razni listi poročajo, da se hoče uresničiti neko zvezo balkanskih dežel, h kateri bi spadala Srbija, Črna gora in Bulgarija. Ta zveza bi imela potem skupno armado kakšnih 600.000 do 800.000 mož.

Paris, 13. Srbija hotela je na Francoskem dobiti posojila za 50 milijonov frankov. Ali francoske banke so to odklonile.

Belgrad, 14. Srbske vojaške priprave se še vedno nadaljujejo. Vojaštvo stoji že vso v orožju. Ruskih prostovoljcev je pričakovati kakšnih 5000. K regularnem vojaštvu bi pa prišlo še na stotine srbskih band, ki so dospеле v zadnjem času v Srbijo in katere srbsko ministerstvo kar očitno oborožuje; zlasti jim daje tudi bombe. Doslej se je v Belgradu napravilo 50.000 bomb. Vojaštvo je že po večini za vojno pripravljeno.

Dunaj 13. Iz Belgrada se poroča, da srbsko ministerstvo noče odnehati. Na sejah ministrov so Avstriji sovražni močje v večini. Kralj se ne briga za nič. General Živković goni Srbijo naravnost v vojsko. Položaj je zelo resen. Mnogo družin se je že odpeljalo v notranje dežele. Mnogo avstrijskih državljanov, ki živijo na Srbskem, je odšlo na Hrvaško.

Dunaj 15. Z ozirom na oboroženje v Srbiji podala je naša vlada srbski primerno noto, v kateri se je zahtevalo jasnosti. Odgovor srbske vlade pa je zopet nejasen in ne daje nobenih garancij za vzdržanje miru. Nasprotno: ta odgovor je še povečal nevarnost vojske.

Dunaj 15. Danes se je vršilo pri prestolonasledniku nadvojvodi Franc Ferdinandu posvetovanje generalov, kateremu se pripisuje veliko važnost. V krogih poslancev se razširja mnenje, da je vojska neizogibna.

Belgrad 15. Srbska vlada je sklicala za 23. t. m. vse moče v starosti od 31. do 36. leta pod orožje. Število teh mož znaša baje 87.000 oseb.

Vojska je skoraj neizogibna, — to nam kažejo zadnja poročila. Naša vlada je skozi 5 mesecev kazala toliko potrpežljivosti, kakor bi jo pač ne imela nobena druga velelast. Ali namesto da bi se Srbija na to ozirala, je še naprej izzivala, hlinila miroljubnost in se oboroževala. Zadnji odgovor srbske vlade skuša zopet celo zadevo utemnit in zavleči. Ali tudi zdaj še ni naša vlada predložila ultimatum, temveč hoče še en poskus za vzdržanje miru napraviti. Kakor vse kaže, bode tudi ta poskus zamanj. Ako pride do te nesrečne vojske, pri kateri ne more Avstrija napraviti nobenega dobička, potem so zanj odgovorni oni krogi, ki so jo na zločinski način povzročili.

Dunaj 16. Avstrijski poslanik grof Forgach bode napravil nov korak v Belgradu. Tudi ta ne bode ultimatum in se hoče tedaj še enkrat poskusiti, vzdržati mir.

Belgrad 16. Tu sem so došli ruski kozaki, ki se hočejo kot prostovoljci proti Avstriji boriti. Prebivalstvo jih je sprejelo z velikanskim navdušenjem.

Dunaj 16. Srbski študenti, ki tukaj študirajo, imajo tajne seje in vohunijo kot špijoni. Vlada hoče baje odločno proti njim nastopiti.

Dunaj 16. Vso inozemsko časopisje je mnenja, da srbski odgovor Avstriji ne more zadoštevati. Resnici na ljubo se mora priznati, da je položaj do skrajnega napet. Ako se Srbija v zadnjem hipu ne spametuje, mora priti do vojske.

Belgrad 16. Skupščina je sprejela postavbo, v kateri se dovoli vladi kredita za vojne namene v znesku čez 5 1/2 milijonov dinarjev. Srbija je naročila v Brüsselu 15 ton smodnika.

Magdeburg 16. Poroča se, da hočejo srbske bande na Drini že na lastno pest boj pričeti.

Belgrad 16. Tukaj se je ostavil ves promet. Mnogo tujih državljanov se pripravlja na odpotovanje. Vlaki v Semlim so prenapolnjeni.

Niš 16. Tukaj se je zaprlo celo vrsto srbskih oficirjev zaradi veleizdaje.

Budapest 16. Iz Odenburga se poroča, da so hoteli neznani zločinci tamošnjo skladišče smodnika napasti. Vojaki so jih s strelji pregnali.

To so dosedanja glavna poročila. Čitatelji vidijo, da je stvar zelo resna.

Politični pregled

Od srbskih veleizdajalcev. Kakor smo že poročali, se vrši zdaj v Zagrebu velika razprava zaradi veleizdajstva, katerega je cela vrsta vplivnejših Srbov obdolžena. Zdaj so zaprli tudi Srba dr. Miladinoviča. Razprava je velezanimiva in bodemo, kadar bode končana, obširneje o nje poročali.

Preosnova realnega kredita. Svoj čas je naša vlada obljubila, da hoče hitro potrebne korake za razdolženje kmetskih posestev storiti. Zdaj je baje že imenovala komisijo, ki se bode pečala z uspešno preosnovo realnega kredita v kmetijstvu. Da bi ta komisija le hitro delovala in mnogo koristnega sklenila. Skrajni čas bi bil, da se enkrat vlada malo bolj za prevažna gospodarska vprašanja briga.

Proti uvozu živine in mesa iz Turčije. Nižje-avstrijski deželno-kulturni svet je v eni svojih zadnjih sej sklenil resolucijo, v kateri pravi m. dr.: Mi protestiramo najodločneje proti neverjetni zahtevi turških trgovcev v sandžaku, da bi se smelo vpeljavati turško živino in meso v in skozi avstrijsko colninsko okrožje. S tem bi se namreč na Turškem vedno vladajočo živinsko kugo vpeljavalo. Upajmo, da se bode vlada v varstvo naše domače živinoreje na to zahtevo opirala.

Za Messino, to se pravi, za žrtve velikanskega potresa v spodnji Italiji došlo je doslej približno 18 1/2 milijonov kron podpore. Velik del te podpore prispevalo je prebivalstvo na Avstrijskem. Mi gotovo nismo tisti, ki bi rekli, da naj se po tej grozoviti nesreči prizadetim ne pomaga. Ali žalostno je le dvoje: prvič dejstvo, da je nekaj italijanskih močotcev velikanske svote tega podporenega denarja ukradlo; drugič pa to, da Italijani ne kažejo nobene hvaležnosti, nasprotno, še pljujejo na svoje dobrotnike.

Bulgarija. Nemirni položaj na Balkanu sili

tudi Bulgarijo, da še vedno oborožuje. Pripravljena hoče biti za vsak slučaj. Poroča se, da je Bulgarija mobilizirala zopet 8. svojo divizijo.

Proti vojaštvu je agitiral v Pragi neki češki infanterist. Zaprli so ga in z njim tudi njegovega brata, ki je istega zločina obdolžen.

Ženske v občinskem zastopu. Pri občinskih volitvah v Kopenhagnu je bilo 7 žensk izvoljenih. 2 sta socialistinji, 2 radikalki, 2 pripadati stranki desne in 1 je neodvisna.

Dopisi.

Od nekod. Ivan Prekoršek. Dne 2. marca je „Narodni dnevnik“, dne 4. marca pa „Nar. list“ prinesel o potovalnem učitelju I. Prekoršku isto novico, kojo je ta visokoletiči domišljavec že vzdavnej in premnogokrat zaslužil. Pripoveduje se namreč v teh dveh listih, da je I. Prekoršek dne 19. svečana t. l. okoli — 11. ure ponoči — prišel v družbi dveh Slovencev v Šporsnovo gostilno v Rogatcu, da bi tam prenočil. Ker pa se gotovo niso slovensko in češko tako mirno pri mizi pogovarjali, kakor Prekoršek zavija in se nedolžno umiva, temveč po svoji prevzetni navadi povsodi izziva in Nemcem povod na prepir daja, je več nemških gostov iz druge sobe slovenski pogovor prepovedalo in, ker to ni nič pomagalo, sta neki nemški učitelj in domači hlapec Prekorška in jurista Šalamuna iz hiše na cesto porinila, ter suknje in klobuke za njima vrgla. Sedaj pa sodimo Prekorškovo obnašanje, ki je v rešitev faliranega dijaštva še k sreči pot. učitelj postal. Ali se spodobi zanj, da gre on kot taki še le ob 11. uri ponoči prenočevanja iskati?! Je-li do tiste ure v šoli opravila imel? Kje pa je poprej okoli hodil? Ni-li iskal povoda k prepiru? Zakaj pa ne gre k Slovincem spat, ker ja Nemcem trpeti ne more, temveč navlašč v gostilno, v kojoj većinoma Nemci zahajajo, in tamkaj pa živijo kriči itd. Takih in enakih slučajev o Prekoršku pa je še mnogo po Dravski in Posavski dolini in drugod, pa se mu je prizaneslo, a sedaj pa jo je v Rogaci skupil, ker je na trdo skalo zadel, kajti vré se je že enkrat razbil. Preošabnemu Prekoršku se bo rudeči greben že pokrajšal. Bi-li v „Narodnem domu“ ali v obče slovenski gostilni ne imeli tudi Slovenci vso pravico se pritoževati, ako bi Nemci tam nasprotovali? Kaj!?! Ako se Prekoršek še enkrat predrzne zavijati in svojo sebičnost nadaljevati, se bo o njegoveji prevzetiji in samovladji še več kaj razjasnilo.

Sv. Trojica sl. g. Podpisani se zahvaljuje g. dr. Zirnagastu v sv. Lenartu za njegovo požrtvovalno zdravljenje ob priliki svoje težke bolezni. Zdaj sem popolnoma zdrav in priporočam g. dr. Zirnagasta vsem težko obolelim najtopleje. — Sv. Trojica, marca 1909. Franz Schütz.

Janžvrh pri Ribnici na Pohorju. Ljubi „Stajerc!“ Sveta delžnost kot tukajšni naprednjaki nam veleva nekaj od naše sosedne do leta 1908 vseskozi mirne vasi Ribnica na Pohorju, ter njenih današnjih razmerah navesti, eva tedaj: Kakor omenjeno bile so do leta 1908 v tej prijazni vasi razmere dokaj mirne, ja, nam sosedom celo vzorne. Leta 1907 priklitali so se

semkaj nekateri tujci, polhrvati, Cehi in Kranjci, kateri si domišljujejo, to vasico oziroma nje prebivalce, kakor tudi vso slovensko severno Pohorje, podjarmiti, prebivalstvo v zagrižene panslavistične prvake spreobrniti, jih potem posrbiti, konečno pa vse kar je napredno-nemškega takoj pohrustati in uničiti. V to smer sklicali so leta 1908 v Ribnici nekaj političnih shodov, v katerih so vse mogoče in nemogoče budalosti, vendar le z nekoliko uspehom sklepali in kovali. Kakor mora pri vsaki taki stvari biti en voditelj, tako je tudi tukaj bil eden izvoljen ter takoj prevzel to častno mesto in to je tisti „Heinrich“ ki je postal „Henrik“ in odločil svojo prej vseskozi „nemško“, sedaj z preimenovanjem imenom „Henrik“ okinčano gostilno tem panslavistom kot „narodni dom“ vulgo „gostilna pri srbskem kraljeviču“, „Gasthaus zum serbischen Kronprinzen“. K temu dejstvu zapečljaj ga je baje tamošnji tujec kutar rodom Čeh in mu predbacival, kako imenitno se bodo v tem novem tempelnu imeli častilci srbskega prestolonaslednika „Jurčka in Revolverpeterčka“. Hipoma je bil ta „konak“ izgotovljen in sedaj na vse kriplje na delo. Kakor se spomladi muhe in mrčes hipoma zaplodijo in valijo, tako so se tudi tukaj z agitacijo tega tujca „kutarja“ k temu gnezd vseskozi častiti in vredni udje mladenci kar hipoma valili in evi jili: Predsednik konaka, kutar, njega namestnik grozovito zagriženi „medicinae-prakticus“ s svojo hudovito zagriženo kranjsko-srbsko-nacionalno madamo blaženo zakonsko polovico, vicanamestnik gospodine „Henrik“, svetovalci: Urbanc in Koper s Krätzenbacha in Lipuš iz Ribnice; odborniki glasovodja in najemnik konaka Strle in Stručnik, Krajnc; tajni svetovalci: Pahernik, Lenarčič, Zapečnik, Dornik; dvorni svetnik: Lipiš; njega namestnik: neki Jože Strbanel in Kogelnik. Imenik dosedanjega delokroga tega zavoda: 1) 4. vinotoka 1908 zborovanje v občinski hiši v Ribnici pod sklicateljem Dornika, kateremu zborovanju na ljubo naj bi ljudstvo vse kaj živi nemškega in naprednega z bojkotom uničilo; b) lopovske napade in dogodke na Kranjskem in v Ljubljani v septembru odobravljalo. c) po zborovanju v Ribnici pred nemškimi hišami demonstriral in vse nemške napise odstranilo, (nekatero napise so že poslovenili, seveda siloma). 2) Listopad 1908. a) izvajljenje enega kranjskega gostilničarja-trgovca v Ribnici, da bi pohrustal vse naprednjake-Nemce; b) vsočasno dozdajno agitiranje za bojkot proti naprednim in Nemcem; c) ustanovljenje nekega „sokolskega društva“; d) sklep za zidanje „sokolskega doma“ vulgo srbsko-panslavistični „falkenvereinshaus“ na Dornikovi ravni (društvo so sicer že ustanovili in fehtarijo vsepovsod podpore). Tako zapazimo vendarle, da se ta panslavistična druhal polagoma giba in vzdiga kakor smrdljivi zmaj z brloga, ter tudi kaže vso svojo omiko in kulturo, ker namreč vsakega kdor v dotično pride in le eno besedico nemško ali za nemško stranko izpregovori imenuje „nemčur in nemškutar“. Da bolje spoznamo to gnezdo in nje zalego, pokukajmo nekoliko v konak ali gostilno k srbskemu prestolonasledniku k našemu Henriku. Tukaj bomo takoj opazili kulturo nekega zelo zagriženega prvaka ki sluša na ime „Koper iz Krätzenbacha“. Le ta je brez vsega vzoka imenoval v konaku nekatere št. Janžčane nemčurje, št. Janž pa solzno dolino (Jammertal) ter celo na praznik sv. trih kraljev in na zvečenco (svečnico) nas sprejemal z najgršimi napadi in nam grozil s pretepom. Ta Koper ter njegov sosed Urbanc s svojimi najizobraznejšimi zagriženimi frajlami hočeta tudi v Krätzenbachu-Begnu in v Janžemvrhu vse napredne gostilne in trgovine z bojkotom uničiti, o j vi ubogi reveži premislita raje, kaka bebeca sta bila pred nekoliko decenijami. Tudi naš kutar kaže neko čudno kulturo, ne vemo se mu li sanja, da je že postal srbski prestolonaslednik Jurček, ker je namreč nedavno prišel iz konaka držal v levici svetilnico v desnici pa nabit samokres (revolver) ril z obrazom sneg ter tam s svojim telesom risal neprostovoljno nekatere čudne podobice. Mi vam toraj čestitamo k vašim dosedanjim napredkom z geslom, da vam velevaro: vsa vaša in vaših sokolov kultura spada tja med vaše bratce kraljemorilce, cigane in ovčje tatove, ter da tudi vi vsi s vso vašo zalego smete takoj

odrinuti tja k vašemu vam tako ljubečemu revolverkraljeviču Jurčku, saj že niti žaba ne bode vam za slovo zaregljala in vam že odločno povemo, da nas nikakor in nikoli ne boste dobili na vaše smrdljive limanice, ker mi smo in ostajamo pohorski rojaki zvesti Avstriji in neodvisni naprednjaki! Ste li nas razumeli? Na svidenje v konaku pri srbskem Henriku!!!

Janž iz št. Janža.

Od sv. Jerdet pri Laškem trgu. Pri nas smo imeli pretečeni adventni čas „sv. misijon“, kajti naš župnik Robert Vavčevik je rekel, da ga je že zlo potreba. To potrebo je pa menda on sam pri sebi najbolj čutil, ker v resnici je že čas, da bi se on sam najprej poboljšal, kajti ta človek ne da miru, zdaj vjeda tega, zdaj onega. Pa nič, čisto nič se ni poboljšal. Sklical je toraj misijon zastoj. Pred gotovimi lažmi in obrekovanjem ni nobeden človek varen, naj si bo uslužbenec, kmet ali gospod, dekla ali gospodinja, pri vsakem se najde naj si bo še tako droben prah v očeh, a pri sebi bruna ne čuti. On tudi ne pozna nobene uradne tajnosti. Ako dobi od raznih uradov kako naročilo krstnega lista, kajti naši fantje so po širokem svetu kot rudarji razskropljeni, že gre okoli dopovedavat, da mora zavoljo tega ali tega „nekaj odpisati“, ker je tisti to in to „hudobijo“ naredil. Tako mnogokrat stariše čisto po nedolžno žali. Ja, pa kaj, ko bi samo resnico povedal, domišljije si zraven laži, kvante in opravljanje, samo da ljudi žali. Tukaj je že nekaj ljudi, ki nočejo več k njemu v cerkev hoditi. Eden naših fantov, sin ubogih kočarjev je zgubil kot rudar v delu pri trboveljskem premogokopu v zadnjem adventnem času svojo nogo. Kaj stori naš župnik Vavčevik? Vi, boljši ljudje, bralci „Štajerca“ porečete: obžaloval ga je, stariše in sina. A motite se. Da, Vi in z vami večina ljudi bi tako storili, pa on ne. — V prvi uri, ko je potem v našo šolo zaradi poduka krščanskega nauka prišel, je zbranim šolarjem dopovedal, da je omenjenega fanta s tem Bog kaznoval, ker ni „k sv. misijonu“ prišel. — Prihodnjo nedeljo potem je pa očitno v cerkvi spriznice ravnotako ponavljal in že tako žalostne nesrečne in obupane stariše v srce suval. Res ubogi oče in mati! Tako dela ta gospod. On nam prepoveduje „Štajerca“ brati, brani zaničuje nemški jezik in nam hujskajočega lažnivega „Sl. Gospodarja“ vsiljuje. Mi šentjerski fantje, pa tudi možje bi pa radi vsi nemško znali, kajti vsaka beseda, katero smo se v šoli naučili, nam pride zdaj prav. Hvaležni smo zato našemu nekdanjemu dobremu učitelju, katerega ne bomo nikdar pozabili. Pa tudi dobivamo „Štajerca“ od naših sosedov in ga prav radi prebiramo. Našemu župniku Vavčeviku pa svetujemo mir. Ako ne, popisali še bomo potem veliko o njem. Zdaj, ko bo to bral, bo zopet po nas in po tebi, dragi prijatelj „Štajerca“ na prižnici odrihal, vpil in ropotal, a mi se mu bomo smejali. Ako bo pa naš župnik v „Slov. Gospodarju“ zopet kaj zavijal, odgovorili mu bomo radi. Šentjersčani.

Vel. Prišča v Galiciji! Vem, da se bo čudno zdelo g. uredniku, da sliši iz naše gorske vasi kaj, kar še menda ni bilo. In še zdaj bi se to ne zgodilo, da imamo nekaj smeha vrednega. Naše selo je namreč zmožno treh „samic“, katere so se namenile o veliki noči od nog do glave zaviti v plavi žamet, češ potem bo menda prišel. Pa ne vem, revice, če bo kaj. Jaz vam pač kar povem, da se zastoj topite v rajsko sladkih nadah. Uverjene smete biti, da se ne gleda samo na obleko ampak na obnašanje in značajnost; ker ste pa v tem oziru še tako v temi, opozarjam vas, da ne bo žamet dosti pripomogel. Tedaj na veselo svidenje! „Blaužametne“, na veliko noč!

Velenje. Preljubi „Štajerca“! Pred par leti je vladal tukaj prav lep mir, zdaj pa prične zopet boj. V „Straži“, so bili celo najmirnejši in najrevnejši obrtniki, ki z težkim trudom za svojo veliko družino skrbijo, napadeni in bojkotirani. Ta družba napadalcev se rekrutira gotovo iz onega kroga komaj otroškim čevljam odraslih gospodičen, ki delajo z mladenci prav lepe kšefte in stanujejo v eni hiši. Nasprotniki naši naj se torej spominjajo, kdo se peča s kuplerijo; drugače bomo jasneje govorili. Torej, gospod „baumeister“, pozor! Nekaterim ljudem je pač dušno pastirstvo deveta briga;

glavna stvar pa jim je hiša, v kateri zla so Gore poštene ljudi, ki imajo za družino skrbet prasahte Tuškovati. Ali se trese morda že kapljanja? Kih planin morda organist na poti? Za danes dopovrjni Štajnam pa bodeš še znanprej hotel škodam v služnam s tvojimi časopisi kruh jemati, paučil. Prof bodedmo pa povedali, kdo je kriv, del, da učepeša“. Kje so pravzaprav tvoji predstaktor Levisi Ali res tudi v Mariboru ni nobene paki prozi n Kaj se pravi fehtati celo v sosedni fari? Ivd časov re gospod, spominjaj se, katerega Boga ho se v ver zastopati!

Jesenice. Znani jeseniški klerikalni molitvine b jant se je že v pobožnem „Slovenca“ tanskim kr zoper novo pevsko društvo „Sava“. Tudi em podaril slovensko delavsko izobraževalno društvo „ona, Trub je leta 1904 ustanovil naš g. Pongratz. Piščih pri vi je to društvo v najhujši vročini zmrmzluše napaj naj kar lepo tiho bode, on kateri je reklemške ved bil prvi liberalec „Lucifer!“ — na to si podpora pobožni mož sam zvezel z prvim jesovitlo dajal najhujšim liberalcom! — Ali tak mož lebeba potem dregati društvo, katero je prosti eris mo s šljenja? — Jeseniški hudi župnik Janez Janž do kovec nas v kratkem za vedno zapusti odpovemo, je za faro Križe pri Terčiju. Radovoljno esnične be škof Anton Bonaventura dal laupfos, kraj 50 let v Križah pa že danes čestitamo k zbirneumno b novemu dušnemu pastirju! Zapuščeni klerikalni vod niški liberalci, kajti župnik Janez Zabukovnik učili, bil dosedaj njihni odgovorni politični. **Hamba** Siromaki si pač ne bodo kmalo pridobili našega list kega fajmoštra. Že drugi jim jo je popih zvršil v a je bil ložki župnik Šinkovec in drugi predsednik kovec, ako tretji pride na „ec“ je govorega je njihnji! — Zabukovec je tudi na naša zborni bolelni „Smukov Janez“ ker v njegovo nasemu vla zahajajo socialni demokrati. Narbolje jo že preje da je Zabukovec sam kot občinski nevlkanci n gospodar podelil gostilni koncesijo pri Jave. V dv Mi smo takrat odločno nastopili proti terti so zna litvi, a c. kr. okrajno glavarstvo v Radovaterih jih na podlagi klerikalnega poročila, odbilo naskavi zara test! — Sedaj pa nima usmiljenja filozofek, l Zabukovec z revnim „Smukovcem Janantu in To ni lepo, saj previdi da „Smukov Jazbornici ni more v od osterije živeti, tudi njega gavpil nam proga bi bila raji kaj drugega kot „bitot odgovo Mladi kaplanče se tudi vedno vsaja in matakor „dol našemu društvu. Ne bodedmo se s tem mlržavni z sporekali, preveliko čast bi mu skazal anec av sledica bi bila, da on kmalo postane, fardoli z nji na Kranjskem. Škoda za črnilo in papir amnega l to si naj zapomni, veliko jih je bilo brata v ce canih na Jesenice, a malo, malo, jih bilo, nego izbranih! — Amen!

Novice.

Kje je vir zla? Kranjski pisatel tam ag Deschmann je pisal l. 1861 slovenskemahujskana telju Valentinu „Zarnik“ pismo, katerega brnja“. Na velja pač še danes. Omenimo, da je bilaroto z vi manj takrat eden najboljših slovenskihala celo n teljev na Kranjskem, ki je poznal živjani češ takratne razmere in je bil splošno spajajo javn V dotičnem pismu beremo dobesedno: ti... Da bomo (Slovenci) sami sebe spoznali, čeagodilo v spokorili, če se bomo zavedli, da ne neramno po na, temveč naša lenoba, naša farska ne gradili, nost in pohlevnost, naše črtenje vsake zrti vsemu pravične kritike, naša zaljubljenost v naši prvaš hlače, v kranjske oštarije in v pijančevanjalni kako apatijs za javne reči, naša tesnosrčnostskimi ve prazna baharija, naša poželjivost po ranjimi in j kavsanju, naša surovost so poglaviti mriari prego ne napredujemo; če bomo k temu sauje, in p enkrat prišli, takrat bomo še le v resensko lju bodni postali. Do tiste dobe pa po svoboljavati o penečemu Slovincu le nemška n svoje ci pravo pot napredovanja po... **Iz** more. Ruski profesor Gregorovič, k zadnjikrat v Ljubljani, je rekel, da naš **Občins** imajo sledeči pregovor: „Kdor hoče dveda s pop stati, mora francoski jezik znati“. Rani bili sam je pri nas z nemščino. Velikane slovitsch, F. l duha Kopitarja, Dolinarja, Vego, Cozja ml. Rebern omika na visoko stopnjo pripeljala. Najv. Svoboc moške slovenskega naroda, vrli Gorenjci, l. Wretsch no visoko cenijo in svoje sinove na Gornjanji župa šiljajo, da se nemško nauče, in kdo holaritsch,